

„Danferen“

halvårligt Arbejds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danferen“ udkommer Tirsdag og Fredag

De forenede Stater \$1.50. Ubladet \$2.00

Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: H. W. Andersen.

Alle Brevbreve til „Danferen“'s Redaktør

af enhver Art, behøves adresseret: H. W. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at Blair Postoffice as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved

Modtagelsen bedes man skrive til det stedlige Postbureau.

Skulde det ikke hjaelpe, bedes man henvende sig til „Danferen“'s Kontor.

Naar Væsenne henvender sig til Kolt, der

advarende i Bladet, enten for at lade dem

eller for at lade Oplysning om det advarende, bedes de altid omtale, at de lade Advarende

mentet i dette Blad. Det vil være til gavn

for alle.

Den 30. Jan. bragte Dagbladene

Meddelelse om, at den danske Forfatter

German Bang, der var paa Jore-

dragstrejfe her i Amerika og agtede

sig gennem Orienten og over Rus-

land tilbage til Danmark, pludselig

er afgaaet ved Døden i Utah.

I en Artikel i „Augustana“ om

„Moving Picture Shows“ læses bl.

a.: „Saa godt som tomme“ bliver

mere og mere Beretningen fra vore

(Søndags) Aftengudstjenester, med-

dens „Moving Pictures“ Forevis-

ningernes Lokaliteter rapporteres

som „fulde til sidste Plads“. Ved

denne Jævnstrelse længes Snygere,

der bliver dybere og skumlere,

som om de stammede fra Gades el-

ler Dødsriget. Eller hvad tykkes

den fære Læser om Sammenlignin-

gen? Er den ikke sand? Har nogen

Mod til at forbyde disse „Shows“?

Den lutheriske Kirke i Grant

er, efter hvad der fra paalidelig

Kilde berettes, vel stillet i finansi-

el Henseende, trods Regeringen har

unddraget den sin Støtte. Den skul-

der intet, og dens Præster faar høje-

re Løn, end de under de tidligere

Forhold fik fra Staten, og saa har

de endda noget levet til Alder-

domspension. Synoden beslutter

formylik at indgaa til Staten med

Begæring om Ret for Kirken til at

modtage Testamenter til et Rezer-

vefond at anvende i Nødsstillel-

ser.

I sidste Nummer af „Folkebladet“

læser vi om Stiftelsen af et

nyt Indremissionssekskab i Norge.

Der er paa Østlandet dannet et

Indremissionsforbund i Viged med

det, der i længere Tid har bestaaet

paa Vestlandet, og man skal be-

gynde Udgivelsen af et Forbunds-

organ. Værdifuldt er, at den be-

stændte Prof. Odland, Forstanderen for

Heltvejs Artikel har faaet den mob-

lomme Birkning af, hvad den tilg-

tede.

Brev fra Japan.

Nr. 36.

Smuler fra Aarsmødet i Hakata.

Aarsmødet begyndte med et Bøne-

møde ved hvilket den gamle Japa-

nouch indledede. Han mindede om,

hvordan det var for kun 18—19

Aar siden: da var der to unge,

ugiftede Amerikanere her, der endnu

ikke kunde Sproget; foruden dem

var der et japansk Gæstepar (ham

og Hustru). Det var den lille Ve-

gundelse, hvad vi gjorde vel i at

mindes her i Dag. Han blev senere

opfordret til at nedskrive nogle af

Winderne, for ellers vil det nok ikke

være længe, inden de er tabt, for

han er meget iværksætter; han indflog

sig dog, da han ikke duede til at

skrive nu.

Derefter havde vi Gudstjeneste,

ved hvilken jeg prædikede; Lektien

var Jakob 1, 18—25. Themaet:

Guds Ord og Frihed. Ved Alter-

bordet gjorde Missionærerne Niel-

sen og Miller Tjeneste.

Om Aftenen havde vi offentlig

Møde, hvor to prædikede. Wahi-

nama tog Luk. 15, 1—10 til Lekt.

Rige et Ord af, hvad han sagde:

Det er almindeligt her i Japan at

fige, at om der er 2 eller 3 Børn i

en Familie, saa er det meget heldigt,

for saa er der da altid en tilbage

til at fortsætte Familien, selv om

een af dem dør. Men hvor er det

ikke hjerteligt, sammenlignet med Guds

Tanker: selv en af Hundrede er

for stort et Tab. Han gaar at søge,

og søger til han finder.

Derefter talte Pastor Takimoto.

Hans Lekt var 1. Kor. 1, 18.

Hans Tema var Koriet, og man

mærkede, hvorledes han talte ud af

sin egen Sjæls Erriering.

Svad er Midtpunktet i Kristendom-

men? Er det Gud? Ja, han er den

største, bedste, fuldkomne, men

hvorledes skal vi fatte ham eller

komme til ham?

Er det Skærlighed? Ja, den er

vigtig, først og sidst i Kristendom-

men. Den er Snoren, der holder

alle agte Verler sammen, som vi

fer i 1 Kor. 13. Men — hvad er

land Skærlighed?

Er det Kristus? Ja, han er det

sannde Midtpunkt, for han viser os

Gud og han viser os land Skærlig-

hed; og mere end dette: han bringer

os til Gud ved sit Kors. Koriet

bliver saaledes Midtpunktets Ker-

ne.

Svad betyder Koriet? Svad læ-

rer det os da?

1) Fremstriden. Buddismens

den Augsburgske Trosbekendelse. Det

var indgaaende, belærende og prak-

tisk. — Det er Reglen, at vi drøf-

ter en Artikel af N. B. hvert Aars-

møde.

Om Eftermiddagen gik den

unge Japannouchi den Del af Prof.

Gerberdings Pastoraleologi, der

handler om Præstens private Liv i

Sonkammer og Studerevarelse.

Om Aftenen var der atter offent-

ligt Møde; her talte Missionær Lip-

vard om „rene Sjæter“; han viste

først, hvad de var værd, dernæst

hvorledes de beholdes ved Guds

Ord (Joh. 15, 3.).

Wasa talte saa om Kristus som

den levende Sten, foragtet men dog

uundværlig. Veget af det, Menne-

sker har nu, er vel paa, men det

kan ikke maale sig med den Sten.

Det er som en paa Tepotte, der

harde soiter mange Penge; den falder

ud af Ejerens Haand ned paa en

Sten og blev til en Døds vordende,

ubrugelige Staar. Saaledes gaar

det med alt overfor Kristus.

Prof. Kubo talte saa om den

Gud, vi burde tro, men det har

Pastor Nielsen refereret, da han

holdt samme Prædiken ved 10 Aars

festen i Kurume. Wasa havde tal-

t i godt een Time, saa det var sent,

og snub nedsedes med at tale 15

Minutter, for det meste af Foram-

lingen maatte staa op.

Den tredje Dag holdt Dr. Brown

atter et Foredrag, dog ikke det, han

var bleven opfordret til at holde,

da det yngre Varns Sygdom havde

forhindret ham deri; han tog et

praktisk, bibelsk Emne; men jeg har

desværre ingen Optegnelser; det var

saa frøgtelig held den Dag, at man

næsten ikke kunde taente.

Der var lærlig Festsmaaltid den

Dag (a 25 Cts. pr. Kuber) og en

Pengegave blev overrakt Jonemura

fra hans Medarbejdere og Me-

nighederne i den lutheriske Kirke;

en Del Taler blev ogsaa holdt.

Om Eftermiddagen holdt Prof.

Toyama sit Foredrag om Ungdom-

men og Skolens Betydning. Han

henholdt sig en hel Del til Prof.

James' „Religious Experiences“,

hvorudra han paaviste, at de aller-

største Omvendelser finder Sted for

20 Aars Alderen; det var den Tid,

da det lærlig gjaldt om at vaske

paa de unge og indvirke paa dem,

derfor var Missionsstolerne af me-

get stor Værdi og Betydning. En-

feltet af de unge, der var paa Skolen,

skønt kun i første Klasse, var ved

at nærme sig den kritiske Alder; det

bliver dog lærlig, naar de kommer

op i tredje Klasse, at det bliver

vanskeligt men vigtigt at omgaa

aar i Herrens Raad. Maa han bringe

os mere og mere!

Eders Udledning.

J. M. E. Wintger.

Jesu Apostles

historiske Betydning.

(Udvaldt af J. B. Seede.)

I et socialdemokratisk Blad i Sve-

rig udtalte en Artikelforfatter nylig

sin Mening om Jesu Apostle og for-

klarede, at Mestallet af dem er „ab-

solut historisk betydningsløse.“

I „Evangelisk Befoblad“ gengi-

ves en Artikel, som behandler denne

Paastand paa en interessant Maade.

„Til en Begyndelse maa siges, at

det er uheldigt mærkbart, at saa

godt som alle Lærebøger i Verdens-

historien kaster Jesu Kristi egen

personlige Historie og den kristne

Kirkes Grundlagning en minimal

Opmærksomhed. Apostlene nævnes

ikke, derimod en Mængde Personer,

som er glemt for Sæller tilbage.

Svad nu Kristi Apostle angaar,

er det et Faktum, at de fremdeles

er fuldt ud aktuelle. De fik det Ud-

tryk at gaa ud i al Verden og gøre

Folkelagene til Jesu Disciple, døde

dem i Faderens, Sjæns og den

Sjæls Raad. Denne Opgave

har de ikke vigtigt, men de er frem-

deles i Færd med at opfylde Til-

liffelsen. Til Eks., gennem det briti-

ske Væbelskabs Forjog er det ny

Testamente overlat paa snart sagt

utallige Sprog, og det betyder jo

det, at Matthæus, Peter, Paulus

og Johannes fremdeles fortæller

deres Missionsarbejde i Sedninge-

landene.

Er ikke de fire Evangelier Ver-

denslitteraturens mest læste, og —

mærk! — i Mennekenes Liv mest

indgribende Skrifter? Svad er Sha-

lovspeare, Goethe, Tolstoj m. fl. dog

det ny Testaments Forfattere! Ja,

man maa ikke glemme, at de fleste

verdensberømte Genier aldrig skulde

naaet deres Udviik og Mødenhed,

om de ikke var vokst op i den krist-

ne Kulturs Luftfærd. Men denne

Kultur er igen utænkelig, uden det

ny Testaments Apostle og de andre

Forfattere deraf.

Naar en socialistisk Journalist

skriver sine Tanker med i Dagspres-

sen, saa læses de af en Haandfuld

Mennesker, som ikke spørger enDøjt

om den skrivende selv, og som om

nogle Døgn har glemt hele hans

Artikel ogsaa. Men naar Tilvinder

af Prædikanter over hele Jordkloden

Søndag efter Søndag fra Prædi-

kestolen træder Behør ved at fal-

de til Tausked og Opmærksomhed,

saa skriver Apostelen Johannes,

saa skriver Apostelen Paulus, og

sjælløst rejser Millioner af Mænd

Tror nogen, at det vidner om

Apostolens Ubetydelighed, at saa

mange verdensberømte Kirker bær-

er Apostolens Navne? —

Den „kulturelle“ Journalist tror

saa let, at bare de er store litte-

rære Mænd, hvis Navne i Littera-

turhistorien staar forbundne med

Digte, Skuepil og Romaner, eller